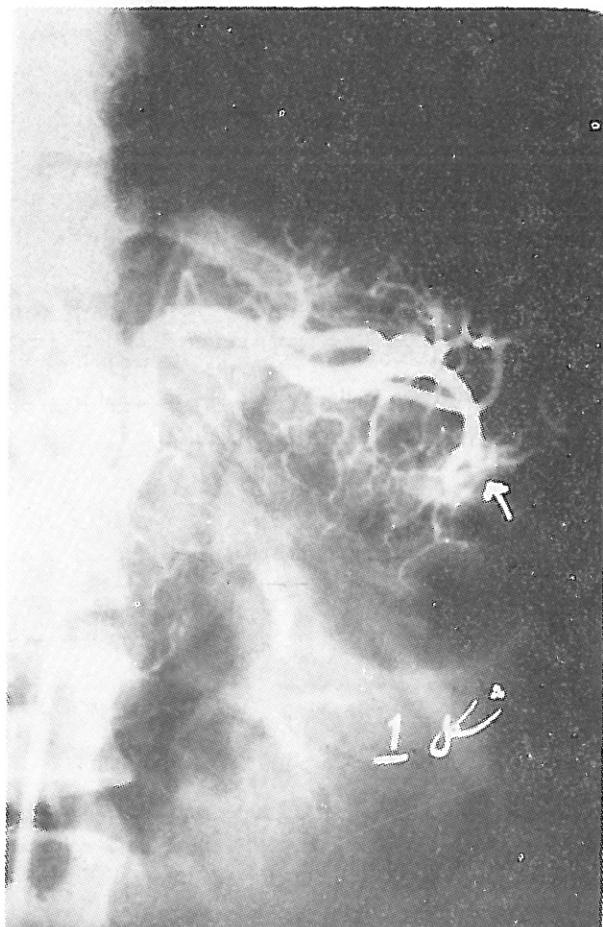

تشخیص زودرس پارگیهای ضربه‌ای طحال توسط آتشیوگرافی سلکتیو سلیاک

* دکتر ذبیح‌الله ارنواز

۷	مورد	در همین ۴۳ مورد { پارگی کلیه
۱	مورد	پارگی کبد
۱۲	مورد	پارگی طحال
۲	مورد	اشتباه تشخیص
		بدون شک قبل از انجام آتشیوگرافی کلیشهای ساده
		از شکم دروض ایستاده و خوابیده و رادیوگرافی ریتین باشد
		عملی گردد.
		از انجام امتحان جهاز هاضمه توسط باریم باید

قطع شدگی و بستگی یکی از شاخه‌های قطب تحتانی طحال
بعد از ضربه شکمی

تصادفات روزافرون وسائل نقلیه و ضربه‌های شکمی حاصل از آن و سایر عوامل ضربه‌ای ایجاد می‌نماید تا جهت تشخیص پارگی احتشاء راههای سریع و با ارزش و قاطع در نظر گرفته شود.

بطوریکه Kleinert, Romero Spann و Fischer در سال ۱۹۶۱ گزارش کرده‌اند در یک چهارم ضربه‌های شکمی ضایعات طحالی وجود دارد. برای اولین بار Morell در ۱۹۵۷ و Oedman در ۱۹۵۸ شش مورد تشخیص پارگی طحال را توسط آتشیوگرافی نشان داده‌اند.

بدون هیچ شکی این شاید تنها وسیله تشخیص سریع است که شدیداً قابل اطمینان بوده و عملاً فاقد خطر می‌باشد. اگر در نظر بگیریم که بهمان هنگام میتوان سایر احتشاء شکمی را نیز تا حدود زیادی مطالعه آتشیوگرافیک نمود ارزش این متند تشخیصی واضح‌تر می‌گردد.

اندیکاسیون و تکنیک:

خونریزی طحالی ممکنست در یک، در دو و یا چند زمان صورت بگیرد. درخونریزی‌های یک مرحله‌ای بدون شک جراحی ضرورت مطلق دارد و در همین نوع است که یک آتشیوگرافی سریع و دقیق کمک بی‌حدی را بجراح مینماید.

در مطالعه‌ای که جهت چهل و سه بیمار توسط یکی از مولفین اروپائی صورت گرفته است علاوه بر پارگی طحال هفت مورد پارگی کلیوی چپ و یک مورد پارگی کبد داشته و در یک مورد نیز توانسته است از لایپراتومی بی‌موردن جلوگیری نماید.

تابلوی ۱

۱۴۶	مورد	آتشیوگرافی ابدومینال
۴۳	مورد	آتشیوگرافی جهت ضربه طحالی
۲۹	مورد	عدم پارگی

وریدی شریانی را نشان خواهد داد ، بنابراین فاز وریدی زودرسی خواهیم داشت .

وجود هماتوم در پولپ طحال تصویر حفره‌ای شکل را ایجاد میکند که تا اواخر فاز کاپیلار همچنان پایر جا خواهد بود و بعلاوه عروق مجاور آن تغییر محل و انحراف نشان خواهند داد .

هماتوم های زیر کپسول طحال را میتوان با وجود تصاویر محو Flou و یا فرورفتگی در کناره های طحال تشخیص داد که البته چون در حالت طبیعی نیز این حالت محو و گاهی در کناره های طحال دیده میشود تشخیص بسیار تحقیق و مشکل خواهد بود .

تابلوی ۲ علائم ازتیوگرافیک پارگی طحال

ازتیوگرافی	پاتولوژی
وارد شدن ماده حاجب در پولپ و یا زیر کپسول	پارگی عروق
پیدایش فاز وریدی زودرس	فیستول ازتیوونوز ضربه‌ای
انحراف عروق و تمیزیر حفره‌ای دور باحدو دم شخص	هماتوم طحالی
تغییر محل بسمت خط میانی و خلفی طحال و افزایش پیچ و خم شریان طحالی	هماتوم زیر کپسول
حفره با کناره‌ای که خیلی مشخص نیست و بشکل مثلثی یا عدم ادامه کناره طحالی	انسداد عروقی ، ترمبوز ، اسپاسم قطع شدگی
حفره بزرگ و یا قطعه قطعه شدن عضو	Grand delabrement و یا از هم پاشیدگی طحال

پارگی کپسول و خونریزی اطراف طحال سبب ایجاد هماتوم در هیپوکندر چپ مینماید و باین ترتیب تغییر محلی در طحال بسمت عقب و خط میانی پیش می‌آید و بعلاوه هماتوم بر شریان اسپلینیک فشار آورده و انحنای غیر عادی در آن ایجاد میکند .

توقف ماده حاجب در یکی از شاخه‌های شریانی طحال دال بر وجود پارگی آن میباشد . (شکل ۱)

تغییرات عروقی بشکل اسپاسم و ترمبوز جداد شدگی انتیما نیز میتواند سبب توقف ماده حاجب شود و در نتیجه نقصان در وارد شدن ماده حاجب بداخل پاراشیم طحالی بهخصوص در فاز کاپیلار خواهد بود . این علامت را بیشتر در کناره‌ها و یا قطبین طحال بشکل محو شدگی و یا نامنظمی خواهیم دید .

اگر در محل پارگی لخته خونی ایجاد شود باز تصویر حفره‌ای شکل در پاراشیم خواهیم داشت . در صورتیکه ضربه سبب از هم پاشیدگی طحال شود در آزتیوگرام تغییر محل عضو یا قسمتهایی از آن بدست می‌آید .

خودداری نمود چه انجام ازتیوگرافی را تخلیه کامل رودها بتاخیر خواهد انداخت .

بهتر است که بعد از ازتیوگرافی سلکتیو اسپلینیک سیستماتیک ازتیوگرافی رنال چپ نیز عمل آید و چنانچه مشکوک بوجود پارگی رودهای و یا جدا شدگی مزانتر هستیم

اسپلنوگرام — عدم پرشدگی طحال از ماده حاجب در زمان پارانشیماتو — مربوط به شکل ۱

ازتیوگرافی سلکتیو مزانتریک را نیز باید عمای نمائیم . لازم بذکر نیست که اهمیت تشخیص پارگی طحال بستگی به داشتن تصویری خوب از طحال در زمان پارانشیماتو دارد (اسپلنوگرام) .

علامت ازتیوگرافیک طحال

ماز بودن و یا انسداد کامل عروقی عاملی است که سبب نمایان شدن یا نشدن پارانشیم طحال میگردد . تصویر حفره‌ای شکل یا متعدد در پارانشیم طحالی که در زمان اسپلنوگرام بخوبی مشخص میگردد (شکل ۱ و ۲) .

بطور نادر ممکنست ماده حاجب را در کپسول طحالی و یا خارج تر از آن بینیم .

اگر پارگی در سینوس یا ورید مجاور آن باشد ماده حاجب راه کوتاهی را میگیرد یعنی وجود یک فیستول

— آنوریسم داخل طحالی دارای کناره‌ای صاف بوده و یا خارج شدن ماده حاجب از مسیر عروق باید مشخص گردد چه در این صورت شکل ماده حاجب در زمانهای مختلفه تغییر یافته و بخصوص ابعاد آن متغیر خواهد بود . (شکل ۴)

آنوریسم شریان داخل طحالی .

تفسیر تصاویر حفره‌ای شکل در پارانشیم طحال اشکال بزرگی خواهد داشت چه این عضو در حالت طبیعی نیز نمائی غیر یکنواخت (بخصوص اگر ماده حاجب تزریقی کم باشد) میدهد .

— اشکال مختلفه آنومالی ها و جایگزینی طحالی و ساختمان بخصوص این عضو نیز عاملی است که میتواند سبب اشتباه در تشخیص شود بخصوص اگر در نظر بگیریم که طحال عضوی است نرم و قابل تغییر شکل ، بنابراین تحت تاثیر اعضاء مجاور بخصوص معده میتواند تغییر شکل یابد . (شکل ۵ و ۶)

— منعکس شدن گاز معده و گازهای روده‌ای بر روی طحال بهنگام اثریوگرافی . (شکل ۸)

— تغییر شکل های مادرزادی در کناره طحال که شکل مثلثی تظاهر میکنند گاهی نیز عمیق بوده و تاعمق پارانشیم پیش میروند ممکنست بعلت وجود یک سیسیور و یا یک لوب سرگردان باشد . نکته‌ای که باید خاطرنشان ساخت وجود یک لوب

علل اشتباه در تشخیص

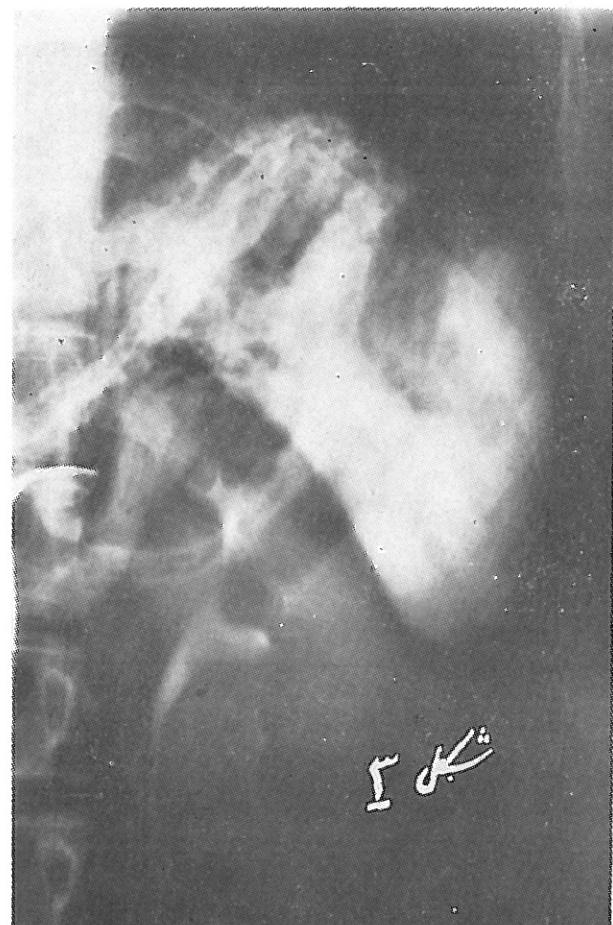
غالبا در بیمارانی که مبتلا به پارگی طحال هستند چندین علامت ذکر شده باشکال مختلفه باهم دیده میشوند . تابلوی شماره ۳ علائمه را که در ۱۲ مورد پارگی طحالی داشته است نشان میدهد .

تابلوی ۳

— نمای حفره در پارانشیم ۹ مورد

۵ مورد	خارج شدن ماده حاجب : ! بداخل طحال
۱ مورد	! بخارج طحال
۴ مورد	انحراف طحال بطرف پائین و داخل
۴ مورد	شريانی که بطور وضوح تغییر محل داده
۲ مورد	زمان وریدی زودرسی

— گاهی توپروزیته بزرگ معده از ماده حاجب آغشته شده و نمای تومورال کاذب خواهد داد و همچنین میتواند بر طحال منعکس شده و نگذارد که خارج شدن ماده حاجب را از طحال ببینیم . (شکل ۳)

اسپلنوگرام طبیعی — انعکاس قسمت فوقانی جدار کدر شده معده از ماده حاجب بهنگام اثریوگرافی سلیاک

علائم اگر به تنهاei دیده شوند تشخیص محرزی را نخواهند داد.

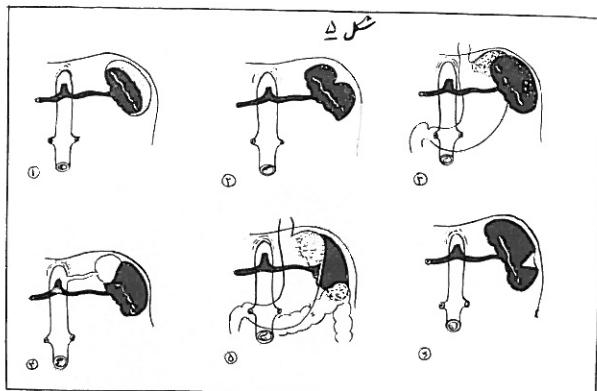
زمان وریدی زودرس موقعی ارزش دارد که بر نامه سریوگرافی دقیق باشد و بعلاوه مقدار ماده حاجب و فشار تزریق را در نظر گرفته باشیم.

بطور متوسط ۵ ثانیه از شروع تزریق تا پیدایش ورید در نظر گرفته می‌شود و چنانچه فیستولی بین شریان و ورید وجود داشته باشد این زمان پیش از ۲۵ ثانیه نخواهد بود.

اندازه کنتر است ورید اسپلینیک بستگی به مقدار ماده حاجبی دارد که از راه فیستول می‌گذرد که گاهی بسیار خفیف خواهد بود.

تفسیر جایگزینی طحال در زیر دیافراگم چپ کاری بس دشوار است چه قابلیت تحرک آن ارزش این علامت را پائین می‌اورده‌های اطراف طحالی سبب می‌گردد که بر شریان طحال فشار آورده و سبب تغییر مسیر آن گردد بعلاوه کلمه چپ را نیز می‌تواند بسمت خاف و خط میانی براند.

— استفاده از متدهای فارماکوانتیوگرافیک نیز می‌تواند تشخیص کمک کند بدین معنی که تزریق اپی‌نفرین،

- ۱ — کدر شدن ناکامل طحال بعلت انعکاس دیافراگم بر آن.
- ۲ — شکاف طبیعی در کناره طحال.
- ۳ — انعکاس قسمت فرقانی قطب فوقانی که در انتیوگرافی سلکتیو از ماده حاجب پر نمی‌گردد.
- ۴ — شریان مجرای قطب فوقانی که در انتیوگرافی سلکتیو از فرورفتگی کاذب بعلت اثر و فشار معدی و زاویه اسپلینیک کولون.
- ۵ — فرورفتگی و شکاف عمیق با انفارکتوس طحالی.

دوروسفالیک است که در واقع باقی مانده شکاف ژنیتال از دوران جنبی است که گلاندزتیال در آن قرار داشته است. تصویر لاکونر مربوط باین آنومالی دارای کناره‌ای صاف و گاهی نیز پایه عروقی آن قابل تفکیک است.

— در کناره قدامی طحال سیسور های کوچک نیز گاهی وجود دارد Margo Crenatus که می‌تواند تا سطح خلفی پیش برود در اینجا نیز کناره‌ای صاف خواهیم داشت و اگر سیسور عمیقی باشد عضو را خواهیم بدو قسمت تقسیم نماید پس طحال فرعی خواهیم داشت. بعیده (1972 Lubarsch) آنومالی های مادر — زادی طحالی را می‌توان بشکل زیر در نظر آورد:

— شکل دیستوفیک Distophique که طحال در جائی غیر از حالت طبیعی قرار دارد.

— طحال فرعی که در مجاورت طحال اصلی قرار گرفته و توسط شکافی عمیق از هم مشخص گردیده‌اند.

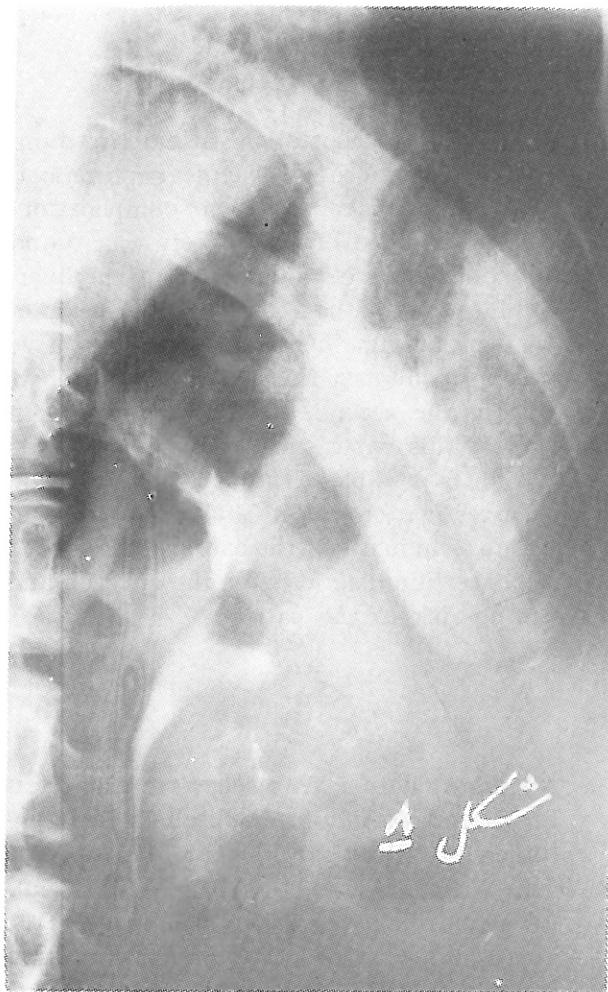
— طحال چند لوبی

از نکات قابل ذکر وجود شریان پولر Polaire طحالی است که بطور مستقیم از آئورت جدا می‌شود (شکل ۵) این آنومالی بسیار نادر است ولی باید آنرا در نظر داشته باشیم و فقط آئورتوگرافی می‌تواند تشخیص را تأیید نماید. مشکل واقعی در تشخیص افتراقی موارد انفارکتوس طحالی جدید و یا قدیمی است که عملاً توسط انتیوگرافی از یک پارگی واقعی تفکیک نمی‌توان کرد. از علائمی که جهت انتیوگرافی طحالی ذکر نمودیم خارج شدن ماده حاجب از مسیر عروق و پیدا شدن تصاویر حفره‌ای ارزش بیشتری داشته و سایر

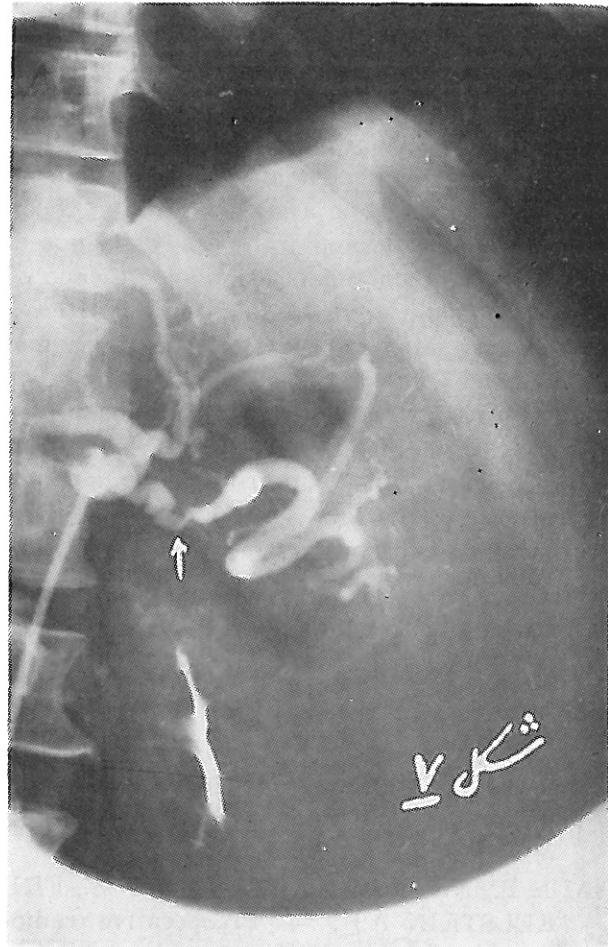
شکل ۶

انعکاس کلیه بر قسمتی از طحال.

انعکاس گاز معدی وروده‌ای بر طحال.

استنوزهای متعدد تنہ شریان طحالی از نوع غیر ضربه‌ای همانند آنچه در استنوز میوفیبروماتوز شریان کلیوی دیده میشود.

بسیار با ارزش باشد.
بعثت کمی مقدار این امتحان هنوز راجع به ارزش تشخیصی آن شاید نتوان عنوان مطلق داد ولی بدون شک آنچه که در عمل دیده شده ارزش قابل توجه و چشم‌گیر این امتحان را نمایان میکند.
بنظر میآید که در صورت معمول شدن آن ارزش واقعی و غیر قابل چشم‌پوشی پیدا خواهد نمود.

به عروقی که ضایعه ندارند اسپاسم میدهد در حالیکه عروق ضایعه دیده تغییری نمیکنند.

Soustraction electronique

بکار بردن

ارزش زیادی خواهد داشت چه شرائین و وریدها و پاراژنیم طحالی را بخوبی نشان داده و انعکاس تصاویر مزاحم را نیز برطرف خواهد نمود شاید Soustraction رنگی در مواردی که ماده حاجب از مسیر عروق خارج شده باشد

**Precocious Diagnosis of Traumatic
Splenic Rupture by Selective Celiac
Angiography**

Splenic arteriography allows the organ to be clearly demonstrated and the condition of the parenchyma to be assessed. The method allows traumatic lesions to be easily diagnosed. The most common reliable signs are escape of contrast medium from the torn splenic arteries and lacunar appearance in the parenchyma. Other signs, such as early venous filling or antero-posterior and median displacement or deviation of the arteries are less reliable. Diagnostic errors can result from anomalies and, in particular, from abnormal lobes with aberrant vascularisation (polar insertion). Subtraction is of considerable value for improving the parenchymal appearance. In 43 angiogram

carried out by W. Wenzel on patients in whom the tentative diagnosis of splenic rupture had been made, they have found no complication. In 12 cases rupture of the spleen was found and in one case there was rupture of the liver. Surgical intervention had confirmed the diagnosis. In two patients there was a false positive diagnosis. In the first there was a polar insertion and in the second an aberrant lobe. In the light of this experience which corresponds with ours it is possible with good technique and prompt investigation, to establish the pre-operative diagnosis in many of the cases. The method provides a certain diagnosis for the surgeon and there is no risk to the patient.

References

- AAKHUS T., ENGE J. — Angiography in traumatic rupture of the spleen. *Brit. J. Radiol.*, 1967, 40, 855-861.
- BAUM S., Nusbaum M., Blakemore W.S., FINKELSTEIN A.K. — Preoperative radiographic demonstration of intra-abdominal bleeding from undetermined sites by percutaneous selective celiac and superior mesenteric arteriography. *Surgery*, 1965, 58, 797-805.
- BAUM S., ROY R., FINKELSTEIN A.K., BLAKEMORE W.S. — Clinical application of selective celiac and superior mesenteric arteriography. *Radiol.*, 1965, 84, 279-295.
- BENNINGHOFF A. — Lehrbuch der Anatomie des Menschen. Bd. II, p. 390. München-Berlin, Urban and Schwarzenberg, 1952.
- BERK R.N., WHOLEY M.H. — The application of splenic arteriography in the diagnosis of rupture of the spleen. *Amer. J. Roentgenol.*, 1968, 104, 662-667.
- BOIJSEN E., OLIN E.T. — Zöliakographie und Angiographie der A. mesenterica superior. In: *Ergebniss der medizinischen Strahlenforschung*. Stuttgart, Thieme, 1964, p. 112.
- BURKE W.F., MADIGAN J.P. — The roentgenologic diagnosis of the rupture of the liver and spleen as visualized by Thorotrast. *Radiology*, 1933, 21, 580-583.
- CREMER J. — Die Erkrankungen der Milz. Stuttgart, Ferdinand Enke, 1948.
- FISCHER H., SPANN W. — Pathologie des trauma. München, Bergmann, Verlag, 1967.
- FONTAINE, PIETRI R.J., JAPY C., BABIN S., LAMPERT M. — L'angiographie selective dans le diagnostic des traumatismes fermes de la rate. *J. Chir. (Paris)*, 1968, 95, 587-597.
- FREEARK R.J. — Role of angiography in the management of multiple injuries, *Surg. Gynec. Obstet.*, 1969, 123, 761-771.
- HELLNER H., NISSEN H.R., VOSSCHULTE K. — Lehrbuch der chirurgie. Stuttgart, Thieme, 1962.